

زخم تاریخ

عزیز تر ز همیشه!

وطن!

فرو فتاده خسته!

یگانه خانهء زخمِ تمامی تاریخ!

شکسته گی روز و شبم را

به استواری یک کوه

از تبار تو

می بخشم

و تا به سده های دگر

در صدای تو

می گریم !!

() () ()

() ()

()

نوازش

برای سرزمینم

اگر نوازشِ نامت

زیاد ما می رفت

درونِ حافظهٔ شب رسوب می کردیم

و آشنایی دل را

ز دست می دادیم

و با شکسته ترین روز

گریه می کردیم .

دو هزار و دوازده عیسایی

آلمان ، تحریرنهایی

♦♦♦

♦♦♦
